

ODLUKU

O RATIFIKACIJI SPORAZUMA O UNAPREĐENJU I ZAŠTITI INVESTICIJA IZMEĐU BOSNE I HERCEGOVINE I SAVEZNE REPUBLIKE JUGOSLAVIJE

Član 1.

Ratifikuje se Sporazum o unapređenju i zaštiti investicija između Bosne i Hercegovine i Savezne Republike Jugoslavije zaključen u Sarajevu, 18. decembra 2001. godine na bosanskom, hrvatskom, srpskom, srpskom i engleskom jeziku, po dobijenoj saglasnosti Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine na osnovu Odluke broj 55/02 od 25. juna 2002. godine.

Član 2.

Tekst Sporazuma glasi:

SPORAZUM

O UNAPREĐENJU I ZAŠTITI INVESTICIJA IZMEĐU BOSNE I HERCEGOVINE I SAVEZNE REPUBLIKE JUGOSLAVIJE

Bosna i Hercegovina i Savezna Republika Jugoslavija, u daljem tekstu: "Ugovorne strane",

U želji da prošire i ojačaju ekonomsku saradnju između Ugovornih strana na osnovama ravnopravnosti i uzajamne koristi; Sa namjerom da stvaraju i održavaju povoljne uvjete za veće investiranje investitora jedne Ugovorne strane na teritoriji druge Ugovorne strane;

Uvidjevši da će unapređenje i recipročna zaštita takvih investicija po ovom Sporazumu doprinijeti stimulaciji poslovne inicijative i povećati ekonomski prosperitet Ugovornih strana; Sporazumjele su se kako slijedi:

Član 1.

Definicije

U svrhu ovog Sporazuma:

1. Izraz "investicija" označava svaku vrstu sredstava investiranja u svrhu sticanja ekonomske koristi ili u drugu poslovnu svrhu od strane investitora jedne Ugovorne strane na teritoriji druge Ugovorne strane u skladu sa zakonima i propisima ove druge i uključivat će posebno, mada ne isključivo:
 - a) pokretnu i nepokretnu imovinu, kao i sva druga prava *in rem* kao što su hipoteke, zaloze ili jemstva;
 - b) udjele, dionice ili bilo koji drugi oblik učešća u kompanijama;
 - c) novčana potraživanja ili bilo koja druga potraživanja po osnovu ugovora koja imaju ekonomsku vrijednost;
 - d) prava intelektualne svojine kao što su autorska prava i njima srodna prava, patenti, modeli i uzorci, žigovi, trgovačka imena i znanje i umijeće;
 - e) poslovne koncesije date zakonom ili po ugovoru, uključujući koncesije za istraživanje, uzgajanje, ekstrakciju i eksploataciju prirodnih resursa.

Bilo koja kasnija promjena oblika u kojem su sredstva investirana ili reinvestirana neće utjecati na njihov karakter kao investicija, pod uvjetom da je takva promjena u skladu sa zakonima i propisima Ugovorne strane na čijoj teritoriji je investicija izvršena.

2. Izraz "investitor" označava

- a) u odnosu na Bosnu i Hercegovinu:
 - (i) fizička lica koja uživaju status državljana Bosne i Hercegovine prema zakonima koji su na snazi u Bosni i Hercegovini, ako imaju prebivalište ili glavno mjesto poslovanja u Bosni i Hercegovini;
 - (ii) pravna lica osnovana u skladu sa važećim zakonima u Bosni i Hercegovini čije se registrovano sjedište, centralna uprava ili glavno mjesto poslovanja nalaze na teritoriji Bosne i Hercegovine.
- b) u odnosu na Saveznu Republiku Jugoslaviju:
 - (i) fizička lica koja imaju državljanstvo Savezne Republike Jugoslavije i investiraju na teritoriji Bosne i Hercegovine;
 - (ii) pravna lica ustanovljena, osnovana ili na drugi način pravovaljano organizovana u skladu sa zakonima i propisima Savezne Republike Jugoslavije, koja imaju sjedište

na teritoriji Savezne Republike Jugoslavije i koja investiraju na teritoriji Bosne i Hercegovine.

3. Izraz "prihod" označava iznos dobijen od investicije u određenom vremenskom periodu i posebno, mada ne isključivo, uključuje profite, kamate, dividende, prihode od kapitala, rojalitete ili licencne naknade i druge naknade.
4. Izraz "teritorija" označava:
 - a) u odnosu na Bosnu i Hercegovinu: svu kopnenu teritoriju Bosne i Hercegovine, njeno teritorijalno more, svu površinu, podzemlje i zračni prostor iznad, uključujući bilo koju pomorsku oblast smještenu iza teritorijalnog mora Bosne i Hercegovine, koja jeste ili može u budućnosti biti, prema zakonu Bosne i Hercegovine, a saglasno međunarodnom pravu, označena kao područje unutar kojeg Bosna i Hercegovina može vršiti prava u odnosu na morsko dno i podzemlje i prirodne resurse;
 - b) u odnosu na Saveznu Republiku Jugoslaviju: površine obuhvaćene kopnenim granicama kao i područje mora, morsko dno i njegovo podzemlje van teritorijalnog mora na kome Savezna Republika Jugoslavija ima suverena prava ili jurisdikciju u skladu sa svojim zakonima i propisima i međunarodnim pravom.

Član 2.

Unapređenje i zaštita investicija

1. Svaka Ugovorna strana ohrabrivat će i stvarati povoljne, stabilne i transparentne uvjete za investitore druge Ugovorne strane da investiraju kapital na njoj teritoriji i dopustit će takve investicije u okviru svojih zakona i propisa.
2. Investicijama investitora bilo koje Ugovorne strane bit će u svako doba odobren pošten i pravedan tretman i uživat će punu zaštitu i sigurnost na teritoriji druge Ugovorne strane. Nijedna Ugovorna strana neće ni na koji način, nerazumnim ili diskriminatorским mjerama, ometati proširivanje, upravljanje, održavanje, korištenje, uživanje ili raspolaganje, na svojoj teritoriji, investicijama investitora druge Ugovorne strane.

Član 3.

Nacionalni tretman i Tretman najpovlaštenije nacije

1. Svaka Ugovorna strana će na svojoj teritoriji odobriti investicijama i prihodima investitora druge Ugovorne strane tretman koji ni u kojem slučaju neće biti manje povoljan od onog koji odobrava investicijama i prihodima svojih vlastitih investitora ili investicijama i prihodima investitora bilo koje treće države, zavisno od toga koji je povoljniji za investitore druge Ugovorne strane.
2. Nijedna Ugovorna strana neće na svojoj teritoriji podvrgnuti investitore druge Ugovorne strane, u pogledu njihovog proširivanja, upravljanja, održavanja, korištenja, uživanja ili raspolaganja njihovim investicijama, tretmanu manje povoljnom od onog koji pruža svojim vlastitim investitorima ili investitorima bilo koje treće države, zavisno od toga koji je povoljniji za investitore druge Ugovorne strane.
3. Odredbe stavova 1. i 2. ovog člana neće biti sačinjene tako da obavezuju jednu Ugovornu stranu da na investitore druge Ugovorne strane proširi korist bilo kojeg tretmana, prednosti ili povlastice koji rezultiraju iz:

- a) članstva ili pridruživanja bilo kojoj postojećoj ili budućoj zoni slobodne trgovine, carinskoj uniji, ekonomskoj uniji ili sličnom međunarodnom sporazumu u kojem je Ugovorna strana članica ili to može postati;
- b) sporazuma o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja ili bilo kojih drugih međunarodnih aranžmana koji se u cijelosti ili većim dijelom odnose na pitanja oporezivanja.

Član 4.

Nacionalizacija i eksproprijacija

1. Investicije investitora bilo koje Ugovorne strane neće biti nacionalizovane, eksproprijisane, rekvirirane ili podvrgnute mjerama koje imaju isti efekat kao i nacionalizacija ili eksproprijacija (u daljem tekstu: "eksproprijacija") na teritoriji druge Ugovorne strane, izuzev u javne svrhe koje su povezane sa unutrašnjim potrebama i po propisnom pravnom postupku, na nediskriminatorskoj osnovi i uz brzu, adekvatnu i efektivnu kompenzaciju.
2. Takva kompenzacija će predstavljati pravednu tržišnu vrijednost pogođene investicije neposredno prije eksproprijacije ili prije nego predstojeća eksproprijacija bude javno poznata na način koji utječe na vrijednost investicije, zavisno od toga šta je ranije. Kompenzacija će uključivati kamatu po normalnoj komercijalnoj stopi važećoj na tržištu za tekuće transakcije od datuma eksproprijacije do datuma isplate. Naknada će biti plaćena u slobodno konvertibilnoj valuti i učinjena prenosivom bez nepotrebnog odlaganja u zemlju koju su odredili odnosni tražioci.
3. Pogođeni investitori bilo koje Ugovorne strane imat će pravo, u skladu sa propisima i pred sudovima ili drugim nezavisnim organima Ugovorne strane koja vrši eksproprijaciju, na hitno preispitivanje pravovaljanosti eksproprijacije, njenog postupka i procjene investicije, u skladu sa principima utvrđenim u stavu 1. ovog člana.

Član 5.

Kompenzacija za gubitke

Investitorima bilo koje Ugovorne strane koji trpe gubitke, uključujući štete, u odnosu na svoje investicije na teritoriji druge Ugovorne strane, usljed rata ili drugog oružanog sukoba, revolucije, državnog vanrednog stanja, pobune, ustanka ili nereda, bit će od strane druge Ugovorne strane odobren tretman, u pogledu restitucije, obeštećenja, kompenzacije ili drugog rješenja, ne manje povoljan od onog koji ta Ugovorna strana odobrava svojim vlastitim investitorima ili investitorima bilo koje treće države, zavisno od toga koji je povoljniji za investitore druge Ugovorne strane.

Član 6.

Transferi

1. Svaka Ugovorna strana garantovat će investitorima druge Ugovorne strane slobodan transfer uplata koje se odnose na njihove investicije u i iz svoje teritorije. Takvi transferi uključivat će posebno, mada ne isključivo:
 - a) početni kapital i dodatne iznose potrebne za održavanje i razvoj investicije;
 - b) prihode od investicije;
 - c) sredstva za otplatu kredita koji se odnose na investiciju;
 - d) prihode od potpune ili djelimične prodaje ili likvidacije investicije;
 - e) bilo koju kompenzaciju ili drugo plaćanje koji se odnose na čl. 4. i 5. ovog Sporazuma;
 - f) plaćanja dobijena na osnovu riješenih sporova;
 - g) nepotrošene zarade i druge naknade državljana angažovanih iz inostranstva u vezi sa investicijom.
2. Transferi će biti izvršeni bez nepotrebnog odlaganja u konvertibilnoj valuti po deviznom kursu koji se primjenjuje na dan transfera.
3. Ugovorne strane obavezuju se da takvim transferima odobre tretman ne manje povoljan od tretmana odobrenog transferima koji potječu od investicija izvršenih od strane investitora bilo koje treće države.

Član 7.

Subrogacija

1. Ako jedna Ugovorna strana ili agencija koju je ona odredila izvrši plaćanje vlastitim investitorima, po garanciji od nekomercijalnog rizika, koju je odobrila za investiciju na teritoriji druge Ugovorne strane, druga Ugovorna strana priznat će:
 - a) dodjelu prema zakonu ili u skladu sa pravnom transakcijom, u korist prvo navedene Ugovorne strane ili njene agencije, bilo kojeg prava i potraživanja obeštećenog investitora, i
 - b) da je prva Ugovorna strana, po osnovu subrogacije, ovlaštena da ostvaruje ta prava ili realizuje takva potraživanja, i da će preuzeti obaveze koje se odnose na investicije.
2. Subrogirana prava ili potraživanja neće premašiti prvobitna prava ili potraživanja investitora.
3. Subrogacija prava i obaveza obeštećenog investitora odnosit će se i na transfer plaćanja koji se vrši u skladu sa članom 6. ovog Sporazuma.

Član 8.

Rješavanje sporova između investitora i Ugovorne strane

1. Bilo koji spor koji može nastati između jedne Ugovorne strane i investitora druge Ugovorne strane u vezi sa investicijom na teritoriji te druge Ugovorne strane, rješavat će se na prijateljski način putem konsultacija i pregovora.
2. Ako se takav spor ne može riješiti na način iz stava 1. ovog člana u roku od tri mjeseca od datuma zahtjeva bilo koje strane za rješavanje spora na prijateljski način, odnosni investitor može pokrenuti spor bilo pred:
 - a) Nadležnim sudom ili administrativnim tribunalom Ugovorne strane na čijoj teritoriji je investicija izvršena; ili
 - b) *Ad hoc* arbitražnim tribunalom ustanovljenim prema Arbitražnim pravilima Komisije Ujedinjenih naroda za međunarodno trgovinsko pravo (UNCITRAL); ili
 - c) Međunarodnim centrom za rješavanje investicionih sporova (u daljem tekstu: "Centar") putem posredovanja ili arbitraže, ustanovljenom prema Konvenciji o rješavanju investicionih sporova između država i državljana drugih država, otvorenoj za potpisivanje u Washington-u D. C. 18. marta 1965. godine (u daljem tekstu: "Konvencija").
3. Kompanija koja je osnovana ili konstituisana prema zakonima koji su na snazi na teritoriji jedne Ugovorne strane i u kojoj je prije no što je nastao takav spor većina dionica bila u vlasništvu investitora druge Ugovorne strane, bit će, u skladu sa članom 25. (2) (b) Konvencije, tretirana u svrhe ove Konvencije kao kompanija druge Ugovorne strane.
4. Arbitražna odluka bit će konačna i obavezujuća za obje strane u sporu i bit će izvršena u skladu sa propisima odnosne Ugovorne strane.
5. Država ugovornica neće se za vrijeme arbitražnog postupka ili izvršavanja odluke pozivati u vidu odbrane, prigovora, protuzahajeva, prava na odštetu ili drugih razloga, na činjenicu da je investitor koji je strana u sporu dobio ili će dobiti, shodno ugovoru o osiguranju ili garanciji od političkih rizika, odštetu ili neku drugu naknadu za svu navodnu štetu ili njen dio.

Član 9.

Konsultacije i razmjena informacija

1. Na zahtjev jedne Ugovorne strane druga Ugovorna strana će bez nepotrebnih odlaganja pristupiti razgovorima o tumačenju i primjeni ovog Sporazuma.
2. Na zahtjev bilo koje Ugovorne strane, razmijenit će se informacije o utjecaju koji zakoni, propisi, odluke, administrativne prakse ili procedure ili politike druge Ugovorne strane mogu imati na investicije obuhvaćene ovim Sporazumom.

Član 10.

Rješavanje sporova između Ugovornih strana

1. Sporovi između Ugovornih strana u vezi sa tumačenjem ili primjenom ovog Sporazuma bit će, ako je to moguće, rješavani putem konsultacija i pregovora posredstvom diplomatskih kanala.
2. Ako se spor između Ugovornih strana ne može riješiti na način iz stava 1. ovog člana u roku od šest mjeseci od datuma zahtjeva za rješavanje, spor će na zahtjev bilo koje Ugovorne strane biti podnesen arbitražnom tribunalu od tri člana.
3. Takav arbitražni tribunal bit će konstituisan za svaki pojedini slučaj na sljedeći način. U roku od dva mjeseca od datuma prijema zahtjeva za arbitražu, svaka Ugovorna strana imenovat će jednog člana tribunala. Ta dva člana zatim će izabrati državljanina treće države koji će po odobrenju Ugovornih strana biti imenovan predsjedavajućim tribunalom. Predsjedavajući će biti imenovan u roku od dva mjeseca od dana imenovanja druga dva člana.
4. Ako u toku perioda određenih u stavu 3. ovog člana nisu izvršena potrebna imenovanja, bilo koja od Ugovornih strana može pozvati Predsjednika Međunarodnog suda pravde da izvrši potrebna imenovanja. Ako je Predsjednik državljanin bilo koje od Ugovornih strana ili je na neki drugi način spriječen da obavi navedenu funkciju, Potpredsjednik će biti pozvan da izvrši potrebna imenovanja. Ako je Potpredsjednik državljanin bilo koje od Ugovornih strana ili je takođe spriječen da obavi navedenu funkciju, bit će pozvan najstariji član Međunarodnog suda pravde, koji nije državljanin ni jedne od Ugovornih strana, da obavi potrebna imenovanja.
5. Tribunal će odrediti svoj vlastiti postupak.
6. Arbitražni tribunal donijet će svoju odluku većinom glasova. Takva odluka bit će konačna i obavezujuća za obje Ugovorne strane.
7. Svaka Ugovorna strana snosit će troškove svog člana tribunala i svog predstavljanja u arbitražnom procesu; troškove Predsjednika i ostale troškove Ugovorne strane će snositi u jednakim dijelovima. Tribunal može, međutim, u svojoj odluci naložiti da veći dio troškova snosi jedna od Ugovornih strana, i ta odluka bit će obavezujuća za obje Ugovorne strane.
8. Spor neće biti podnesen Međunarodnom arbitražnom tribunalu za rješavanje spora u skladu sa ovim članom, ako je isti spor već dostavljen na rješavanje drugom arbitražnom sudu u skladu sa članom 8. ovog Sporazuma sve dok taj postupak još traje. Ovo ne utječe na mogućnost rješavanja spora u skladu sa stavom 1. ovog člana.

Član 11.

Primjena drugih pravila

Ako odredbe propisa bilo koje Ugovorne strane ili obaveza međunarodnom pravu, koje postoje ili koje će se kasnije

ustanoviti između Ugovornih strana kao dodatak sadašnjem Sporazumu, sadrže pravila, bilo opća ili posebna, koja investicijama investitora druge Ugovorne strane daju pravo na povoljniji tretman od onog koji je predviđen sadašnjim Sporazumom, takva pravila će, dok traju i do mjere do koje su povoljnija, imati prednost nad sadašnjim Sporazumom.

Član 12

Primjena Sporazuma

Ovaj Sporazum će se primjenjivati na investicije izvršene ili dobijene nakon njegovog stupanja na snagu.

Član 13.

Stupanje na snagu, trajanje i prestanak

1. Svaka Ugovorna strana obavijestit će drugu u pisanoj formi o izvršenju internih zakonskih procedura koje se zahtijevaju na njenoj teritoriji za stupanje na snagu ovog Sporazuma. Ovaj Sporazum stupit će na snagu trideset dana od datuma slanja kasnije od dvije notifikacije. Ratifikacioni dokumenti će se razmijeniti što je prije moguće.
2. Ovaj Sporazum ostat će na snazi za period od deset godina od dana njegovog stupanja na snagu i nastavit će da važi ako se ne otkáže u skladu sa stavom 3. ovog člana.
3. Bilo koja Ugovorna strana može, uz davanje pisane obavijesti drugoj Ugovornoj strani godinu dana unaprijed, otkazati ovaj Sporazum na kraju početnog perioda od deset godina ili u bilo koje vrijeme nakon toga.
4. U odnosu na investicije izvršene ili stečene prije datuma prestanka ovog Sporazuma, odredbe svih drugih članova ovog sporazuma ostat će na snazi za daljnji period od deset godina od dana prestanka.
5. Ovaj Sporazum može biti izmijenjen pisanim dogovorom između Ugovornih strana. Bilo koja izmjena stupit će na snagu po istoj proceduri koja se zahtijeva za stupanje na snagu ovog Sporazuma.
6. Ovaj Sporazum važi bez obzira na to da li između Ugovornih strana postoje diplomatski ili konzularni odnosi.

U POTVRDU OVOGA potpisani predstavnici, propisno za to ovlaštteni, potpisali su ovaj Sporazum.

SACINJENO u Sarajevu dana 18. decembra 2001., u dva originala na bosanskom/hrvatskom/srpskom, srpskom i engleskom jeziku, pri čemu su svi tekstovi jednako autentični. U slučaju razlike u tumačenju, tekst na engleskom jeziku bit će mjerodavan.

Za Bosnu i Hercegovinu
dr. Zlatko Lagumdžija, s.r.

Za Saveznu Republiku
Jugoslaviju
Goran Svilanović, s.r.

Član 3.

Ova odluka bit će objavljena u "Službenom glasniku BiH" na bosanskom, hrvatskom i srpskom jeziku i stupa na snagu danom objavljivanja.

Broj 01-1687-2/02
10. jula 2002. godine
Sarajevo

Predsjedavajući
Predsjedništva BiH
Beriz Belkić, s.r.

Na temelju članka V. točka 3. d) Ustava Bosne i Hercegovine, Predsjedništvo Bosne i Hercegovine, na 144. sjednici održanoj, 10. srpnja 2002. godine, donijelo je

ODLUKU

O RATIFIKACIJI SPORAZUMA O UNAPREĐENJU I ZAŠTITI INVESTICIJA IZMEĐU BOSNE I HERCEGOVINE I SAVEZNE REPUBLIKE JUGOSLAVIJE

Članak 1.

Ratifikuje se Sporazum o unapređenju i zaštiti investicija između Bosne i Hercegovine i Savezne Republike Jugoslavije zaključen u Sarajevu, 18. prosinca 2001. godine na hrvatskom, bosanskom, srpskom, srpskom i engleskom jeziku, po dobivenoj suglasnosti Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine na temelju Odluke PS BiH broj 55/04 od 25. lipnja 2002. godine.